

ДО ВИНАРЯ С: ЗА БРАТА

Имаш един брат, един-единствен. И сега се отказваш от него. „Не ми е брат“ - казваш. Наистина той е извършил страшно престъпление. Промъкнал се е в къщата на един старец, убил го е и е откраднал парите му, заловен е и е осъден на смърт. Сега е в затвора и чака последния си час. Писал ти е от тъмничната килия и те е молил като брат да му простиш, да се молиш за него след смъртта му, да му отслужваш панихиди, да вземеш тялото му и да го погребеш до гроба на вашите родители. А ти - какво? Гнусиш се от него, не отговаряш на писмата му, не ходиш на свиждане, дори името му не споменаващ. „Опетни честта ми“ - говориш ти на всеослушание. О, честолубче, нима не виждаш своето страшно себелюбие? Нима не виждаш, че със своето себелюбие ти петниш това, което твоят брат е опетнил с престъплението си? Но твоят брат се кае за своето престъпление, покай се и ти за себелюбието и гордостта си. Сега не е време да мислиш за себе си и за своята чест, а за брат си, който погива и те моли. Ако някой се дави в мътна вода и борейки се за живота си, опръска онзи, който стои на брега, трябва ли той да се разсърди и да обърне гръб на удавника? Знаеш, че Христос е казал: „Не съм дошъл да призова праведници, а грешници към покаяние“ (Мат. 9:13). Твоят брат е извършил злодеяние и за това злодеяние скоро ще понесе наказание - най-тежкото, което хората налагат. Той не се противи на човешкото наказание, но се бои от Божието. Затова се кае пред Бога за своя грях, плаче в тъмницата и те заклина да отидеш при него, за да се прости с теб. Той знае, че ако ти като брат не му простиш, то няма кой на земята да му прости. Брат ти би искал да тръгне към оня свят поне с една прошка. А ти му я отказваш. Защо? От честолубие! Но знай, че неговото искрено покаяние може да струва повече пред светите небеса, отколкото цялата твоя правда. Христос е помилвал разбойника на кръста. Как мислиш да се причастяваш и да се съединиш с Христос, след като си така чужд на Неговото милосърдие? Ти дори не подозираш колко бързо, почти мигновено, покаянието на престъпниците може да очисти техните души.

Неотдавна в нашия край един човек беше обесен за тежко престъпление. Той дълбоко и искрено се каел, плачейки и ридаяйки за своето злодеяние. По пътя към бесилката и под нея той така се молел на Бога и се кланял на хората наоколо, викайки: „Простете ми, братя! Простете ми!“, че всички се разплакали. Целувал многократно кръста и ръката на свещеника и цял разтреперан го умолявал: „Отче, моли Бог да ми прости!“ По късно един от присъстващите ни разказваше: „Чувствахме се така, сякаш изпращаме на онзи свят не престъпник, а светец.“ Така лесно покаянието може да промени изцяло вътрешното състояние на човека.

И твоят брат се променя чрез покаянието в тъмницата. Моля те и аз, отиди и му помогни да се покае напълно. Не осъждай осъдения, не презирай каещия се. Бъди милостив към своя брат. Твоите и неговите родители го чакат на онзи свят не като разбойник, а като свое чедо. Не оскърбявай родителите на своя брат. Посети го в тъмницата, сякаш посещаващ Христос. И Христос ще те посети с богати дарове.

Мир на теб и на твоя брат!